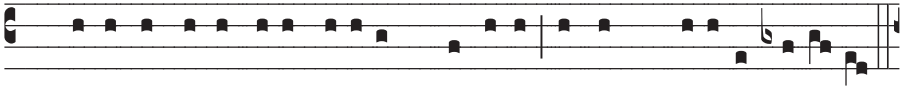
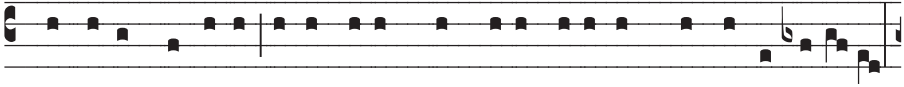

**MEKA PANA NASZEGO
JEZUSA CHRYSYTA
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

**ZGODNIE Z MODUS CANTANDI PASSIONIS
IUXTA RITUM SACRI ORDINIS PRAEDICATORUM**

E. Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Łukasza.

Gdy nadeszła pora, Jezus zajął miejsce u stołu, a z Nim Apostołowie.

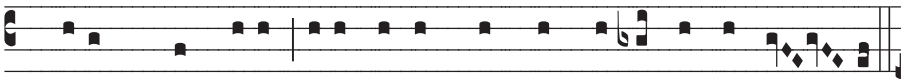
Wtedy rzekł do nich: ✠ Go-rą- co pragna-łem spożyć tę Pas-

chę z wami, zanim będę cier- piał. Albowiem powiadam wam: Już

jej spożywać nie będę, aż się spełni w królestwie Bo- żym.

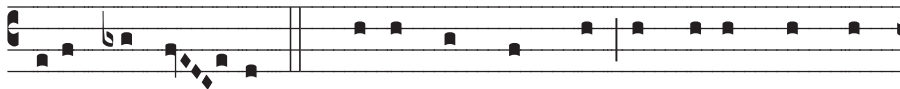
E. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, powie- dzał:

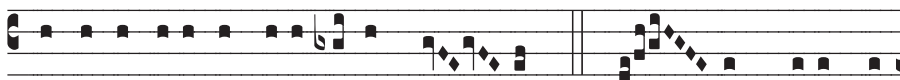
✠ Weź- cie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam

wam: odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie

królestwo Bo- że. **E.** Następnie wziął chleb, odmówiwszy dzięk-

czynienie połamał go i podał, mó- wiąc: **✠** To jest Ciało mo-

je, które za was będzie wydane; czyńcie to na moją pamięt- kę.

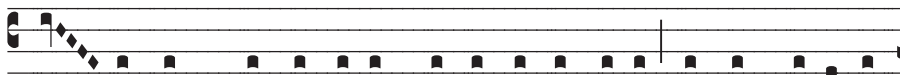
E. Tak samo i kielich po wieczerzy, mó- wiąc: **✠** Ten kielich to

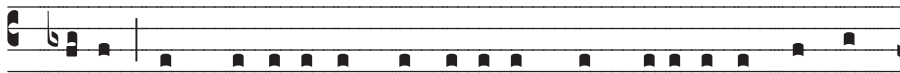
Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wy-la- na.

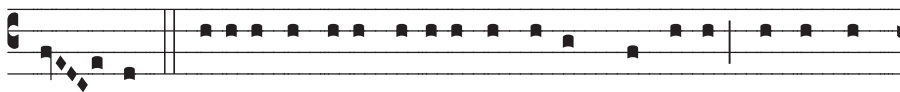
Lecz oto ręka mojego zdrajcy jest ze Mną, na sto- le. Wpraw-

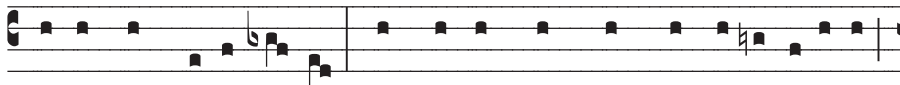
dzie Syn Człowieczy odchodzi według tego, jak jest postano-

wione, lecz biada temu człowiekowi, przez którego będzie wy-

da- ny. **E.** A oni zaczęli wypytywać jeden drugiego, kto by mógł

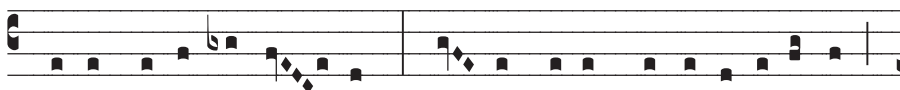
spośród nich to uczy- nić. Powstał również spór między nimi o to,

który z nich zdaje się być największy. Lecz On rzekł do nich:

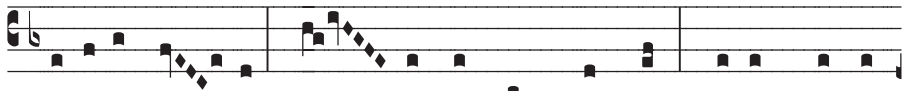
✠ Kró- lo- wie narodów panują nad nimi, a ich władcy przyjmują

nazwę dobroczyń- ców. Wy zaś nie tak macie postępować.

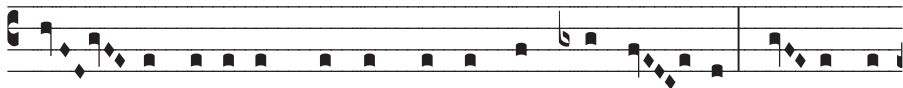
Lecz największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a prze-

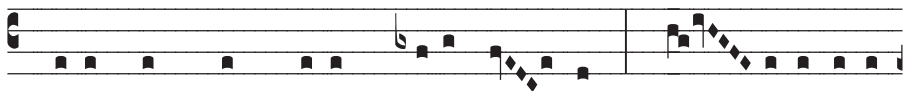
łożony słu- ga. Któż bowiem jest większy? Czy ten, kto sie-

dzi za stołem, czy ten, kto służy? Czyż nie ten, kto siedzi za stołem?

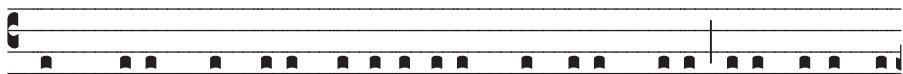
O- tóż Ja jestem pośród was jak ten, kto słu- ży. Wyście wy-

trwa-li przy Mnie w mo-ich przeciwnoś- ciach. Dla- tego i Ja

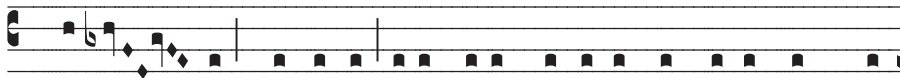
przekazuję wam królestwo, jak Mnie przekazał je mój Ojciec: abyś-

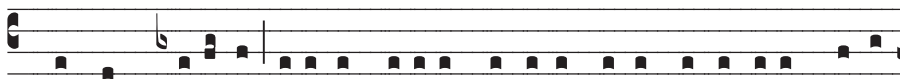
cie w królestwie mo-im jedli i pi-li przy mo-im stole oraz żebyście

zasiadali na tronach i sądzi-li dwanaście pokoleń Izra- e- la.

Szymo- nie, Szymonie, oto szatan domagał się, żeby was prze-

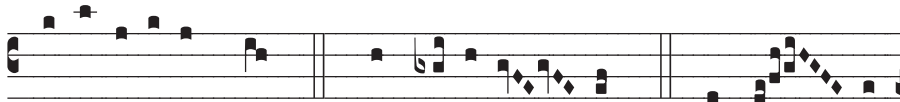
siać jak pszenicę; ale Ja prosiłem za tobą, żeby nie ustała two-ja

wia- ra. Ty ze swej strony utwierdź two- ich braci.

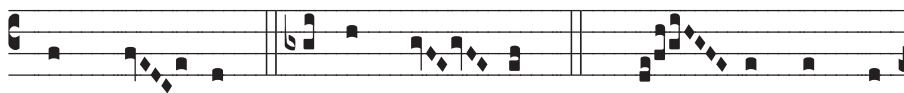
E. On zaś powiedział: **I.** Panie, z Tobą gotów jestem iść nawet do

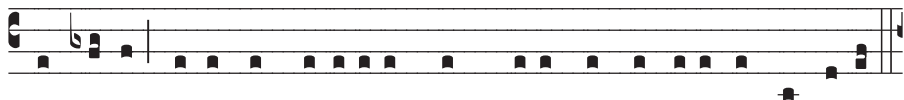
więzienia i na śmierć. **E.** Lecz Jezus od- rzekł: ✠ Powia- dam

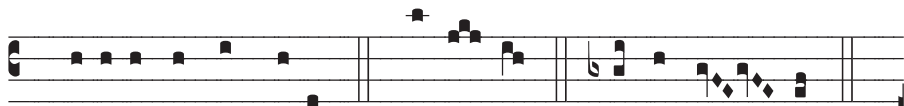
ci, Piotrze, nie zapieje dziś kogut, a ty trzy razy wyprzesz się tego,

że Mnie znasz. **E.** I rzekł do nich: **✠** Czy brak wam by-

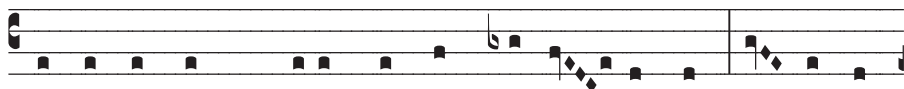
ło czego, kiedy was posyłałem bez trzosa, bez torby i bez sandałów?

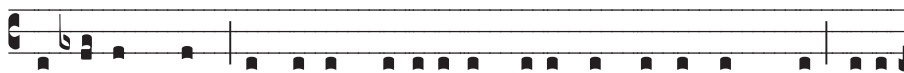
E. Oni odpowiedzie-li: **T.** Nicze-go. **E.** Mówił da-lej:

✠ Lecz teraz kto ma trzos, niech go weźmie; tak samo torbę; a

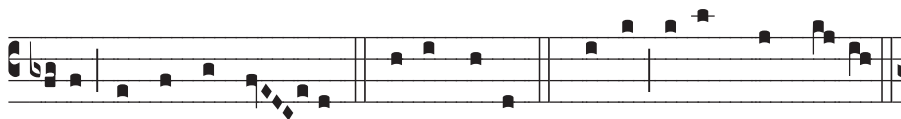
kto nie ma, niech sprzeda swój płaszcz i ku-pi miecz. Al-bowiem

powiadam wam: to, co jest napisane, musi się spełnić na Mnie: Zali-

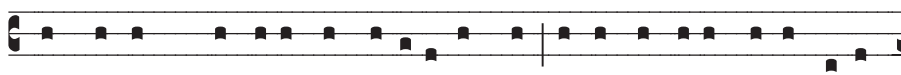
czony został do złoczyń-ców. To bowiem, co się do Mnie od-

nosi, dochodzi kre- su. **E.** Oni rzekli: **T.** Panie, tu są dwa miecze.

E. Odpowie- dział im: ✠ Wy-star- czy. **E.** Potem wyszedł i udał

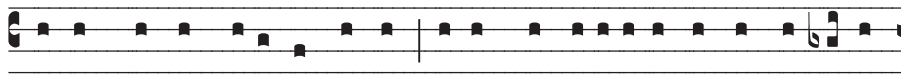
się, według zwyczaju, na Górę O-liwną; towarzyszyli Mu także ucz-

niowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: ✠ Módl- cie

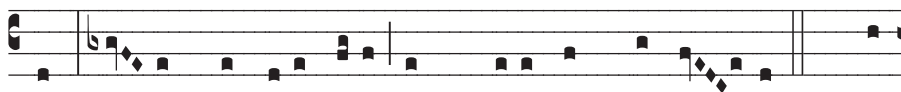
się, abyście nie ulegli poku- sie. **E.** Sam oddalił się od nich na od-

ległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi

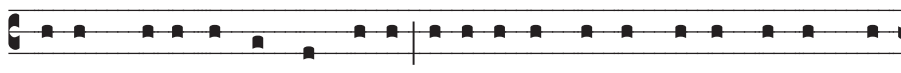
słowa- mi: ✠ Oj- cze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kie-

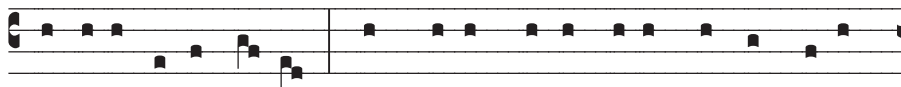
lich. Jed-nak nie moja wola, lecz Twoja niech się sta- nie. **E.** Wte-

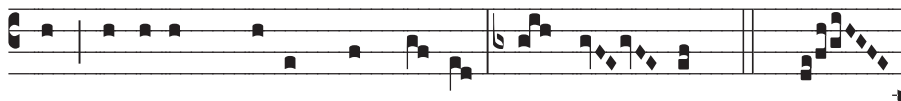
dy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go. Pograżony w udre-

ce jeszcze u-silniej się modlił, a Jego pot był jak gęste krople krwi,

sączące się na ziemię. Gdy wstał od modlitwy i przyszedł do ucz-

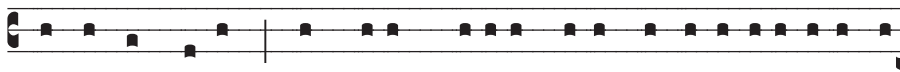
niów, zastał ich śpiących ze smutku. Rzekł do nich: **✠** Cze-

mu śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli poku- sie.

E. Gdy On jeszcze mówił, oto zjawił się tłum. A jeden z Dwunastu,

imieniem Judasz, szedł na ich czele i zbliżył się do Jezusa, aby Go

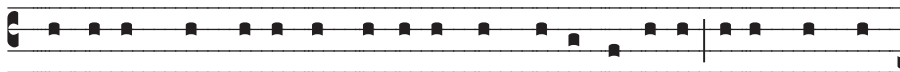
pocałować. Jezus rzekł do niego: ✠ Ju- daszu, pocałun-

kiem wydajesz Syna Człowieczego? **E.** Towarzysze Jezusa widząc,

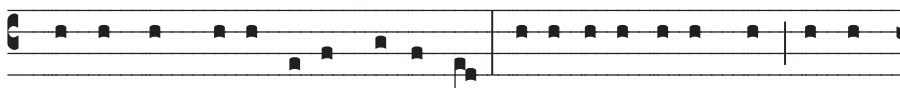
na co się zanosi, zapyta-li: **I.** Panie, czy mamy uderzyć mieczem?

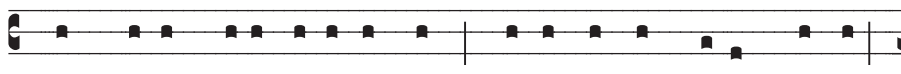
E. I któryś z nich uderzył sługę najwyższego kapłana, i odciął mu

prawe ucho. Lecz Jezus powie- dział: ✠ Przestańcie, do- syć.

E. I dotknąwszy ucha, uzdrowił go. Do arcykapłanów zaś, dowód-

ców straży świątynnej i starszych, którzy wyszli przeciw Niemu,

Je- zus rzekł: ✠ Wy- szliście z mieczami i ki-jami jak na

zbojcę? Gdy codziennie bywałem u was w świątyni, nie podnieśli-

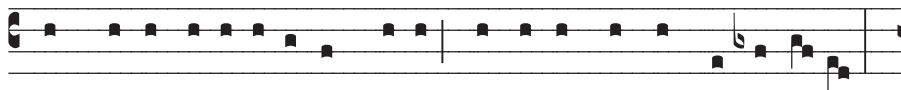
ście rąk na Mnie, lecz to jest wasza godzina i panowanie ciemno-

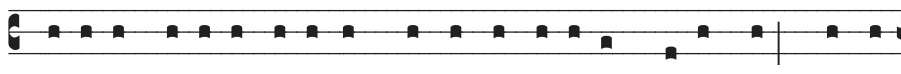
ści. **E.** Schwycili Go więc, uprowadzili i zawiedli do domu najwyż-

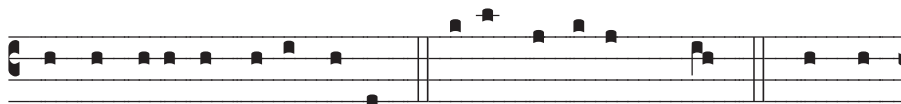
szego kapłana. A Piotr szedł z da-le-ka. Gdy rozniecili ogień na śro-

dku dziedzińca i zasiedli wko-ło, Piotr usiadł także między nimi.

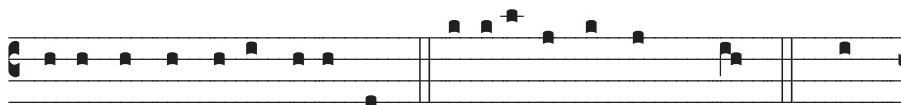
A jakaś służąca, zobaczywszy go siedzącego przy ogniu, przyjrza-

ła mu się uważnie i rzekła: **I.** I ten był razem z Nim. **E.** Lecz on

zaprzeczył temu, mówiąc: **I.** Kobieto, nie znam Go. **E.** Po chwili

zobaczył go ktoś inny i rzekł: **I.** I ty jesteś jednym z nich. **E.** Piotr

odrzekł: **I.** Człowieku, nie jestem. **E.** Po upływie prawie godziny

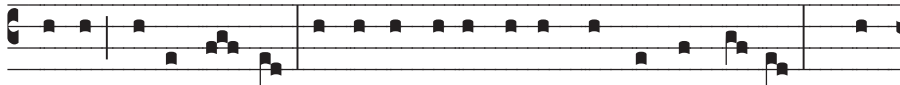
jeszcze ktoś inny począł zawzięcie twierdzić: **I.** Na pewno i ten był

razem z Nim; jest przecież Galilejczykiem. **E.** Piotr zaś rzekł:

I. Człowieku, nie wiem, co mówisz. **E.** I w tej chwili, gdy on jeszcze

mówił, kogut za-piał. A Pan obrócił się i spojrział na Piotra. Wspo-

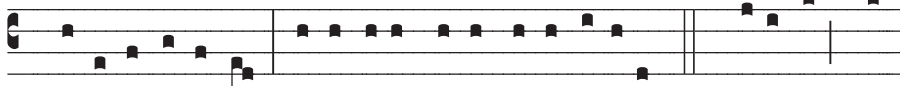
mniał Piotr na słowo Pana, jak mu powiedział: Dziś, zanim kogut za-

pieje, trzy razy się Mnie wyprzesz. Wyszedł na zewnątrz i gorzko za-

płakał. Tymczasem ludzie, którzy pilnowa-li Jezusa, na- igrawali się

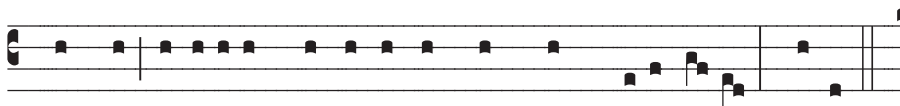
z Niego i bi-li Go. Zasłaniali Mu oczy i pyta-li: **T.** Prorokuj, kto

Cię u-derzył. **E.** Wiele też innych obelg miotali przeciw Niemu. Sko-

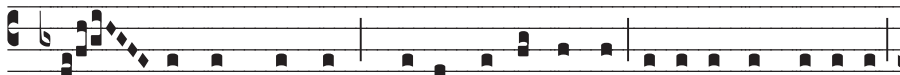
ro dzień nastał, zebrała się starszyzna ludu, arcykapłani i uczeni

w Piśmie i kazali przyprowadzić Go przed swoją Radę. Rzekli:

T. Jeśli Ty jesteś Mesjaszem, powiedz nam. **E.** On im od- rzekł:

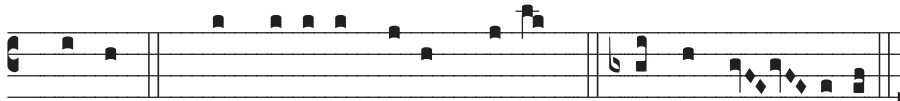
✠ Je- śli wam powiem, nie uwierzycie Mi, i jeśli was zapytam,

nie dacie Mi odpowie- dzi. Lecz odtąd Syn Człowieczy siedzieć

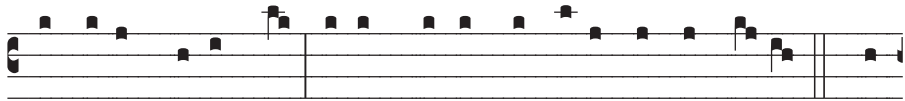
będzie po prawej stronie Wszechmocy Bo- żej. **E.** Zawoła-li

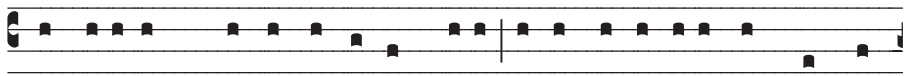
wszyscy: **T.** Więc Ty jesteś Synem Bożym? **E.** Odpowie- dział im:

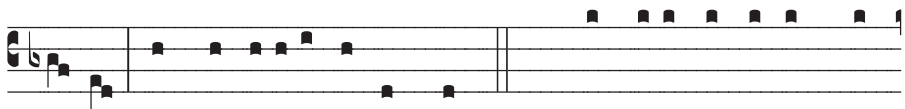
✠ Tak, jestem Nim. **E.** A oni zawołali: **T.** Na co nam jeszcze

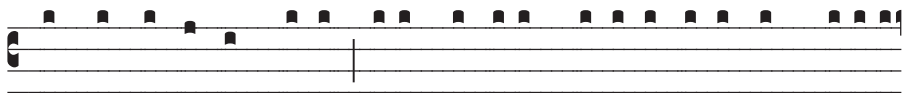
potrzeba świadectwa? Sami przecież słysze-liście z ust Jego. **E.** Te-

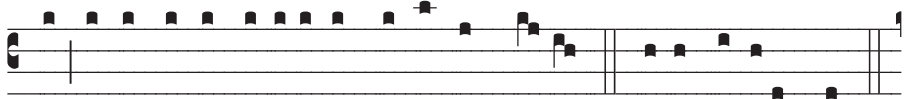
raz całe ich zgromadzenie powstało i poprowadzili Go przed Pi-

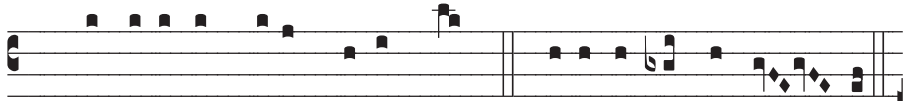
ła- ta. Tam zaczęli oskarżać Go: **T.** Stwierdziliśmy, że ten czło-

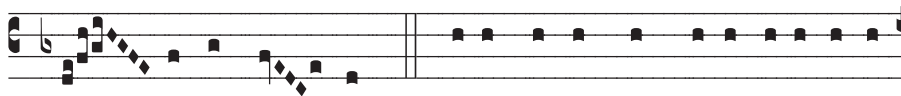
wiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków Cezaro-

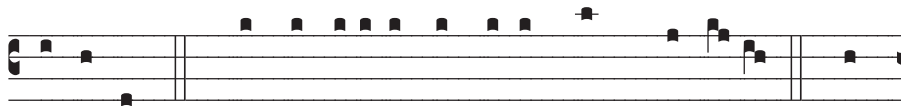
wi i że siebie podaje za Mesjasza Kró-la. **E.** Piłat zapytał Go:

II. Czy Ty jesteś królem żydowskim? **E.** Jezus odpowiedział mu:

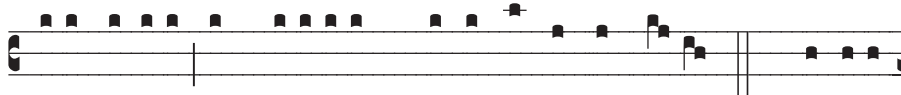
✠ Tak, Ja nim je- stem. E. Piłat więc oświadczył arcykapłanom

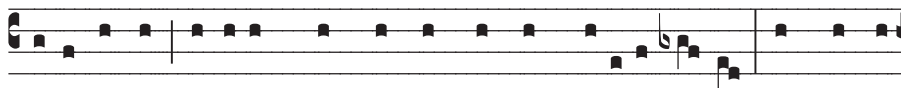
i tłumom II. Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku. E. Lecz

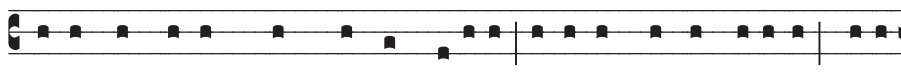
oni nastawali i mówili: T. Podburza lud, szerząc swą na-ukę po

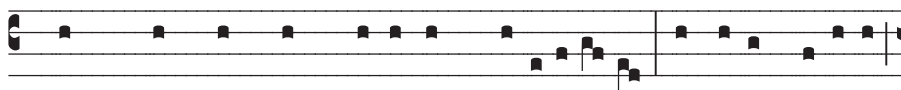
całej Jude- i, od Gali-le-i, gdzie rozpoczął, aż do-tąd. E. Gdy Piłat

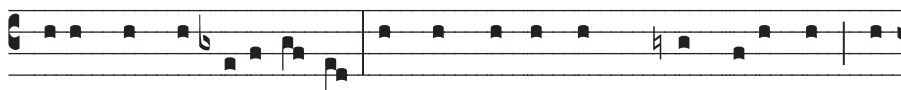
to usłyszał, zapytał, czy człowiek ten jest Galilejczykiem. A gdy się

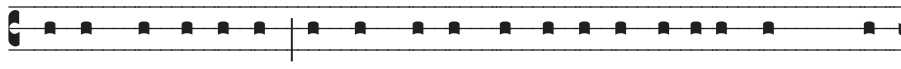
upewnił, że jest spod władzy Heroda, odesłał Go do Heroda, który

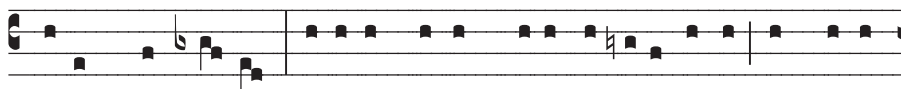
w tych dniach również przebywał w Jerozolimie. Na widok Jezusa

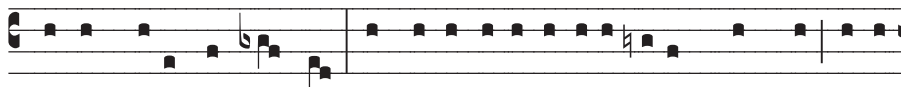
Herod bardzo się ucieszył. Od dawna bowiem chciał Go ujrzeć, po-

nieważ słyszał o Nim i spodziewał się, że zobaczy jaki znak, zdzia-

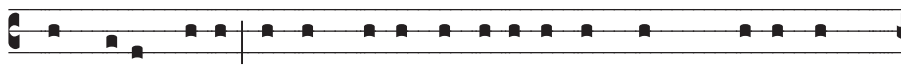
łany przez Niego. Zasypał Go też wieloma pytaniami, lecz Jezus

mu nic nie odpowiedział. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie sta-li

i gwałtownie Go oskarża- li. Wówczas wzgardził Nim Herod wraz

ze swoją strażą; na pośmiewisko kazał ubrać Go w lśniący płaszcz

i odesłał do Pi- ła- ta. W tym dniu Herod i Piłat sta-li się przyja-

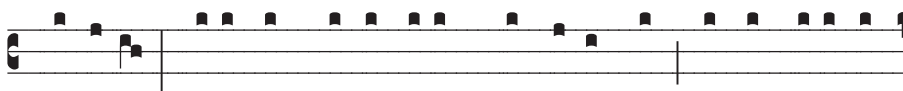
ciółmi. Przedtem bowiem żyli z sobą w nieprzyjaźni. Piłat więc ka-

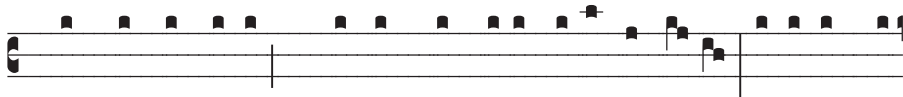
zał zwołać arcykapłanów, członków Wysokiej Rady oraz lud i rzekł

do nich: **II.** Przywiedliście mi tego człowieka pod zarzutem, że pod-

burza lud. Otóż ja przesłuchałem Go wobec was i nie znalazłem

w Nim żadnej winy w sprawach, o które Go oskarżacie. Ani też He-

rod, bo odesłał Go do nas; a oto nie popełnił On nic godnego śmier-

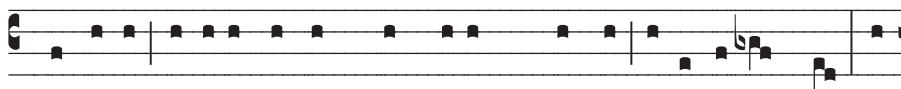
ci. Każę Go więc wychłostać i uwolnię. **E.** A był obowiązany u-

walniać im jednego na świę- ta. Zawoła-li więc wszyscy razem:

T. Strać Tego, a uwolnij nam Barabasza. **E.** Był on wtrącony do

więzienia za jakiś rozruch powstały w mieście i za zabójstwo. Pi-

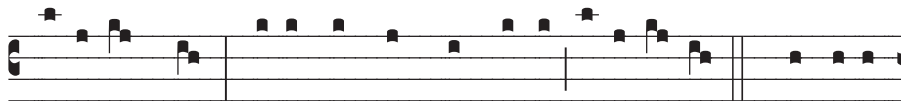
łat, chcąc uwolnić Jezusa, ponownie przemówił do nich. Lecz oni

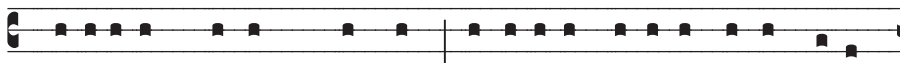
woła-li: **T.** Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go. **E.** Zapytał ich po raz trze-

ci: **II.** Cóż On złego uczynił? Nie znalazłem w Nim nic zasługują-

cego na śmierć. Każę Go więc wychłostać i uwolnię. **E.** Lecz oni

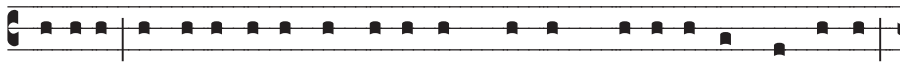
nalega-li z wielkim wrzaskiem, domagając się, aby Go ukrzyżo-

wano; i wznagały się ich krzy-ki. Piłat więc zawyrokował, żeby

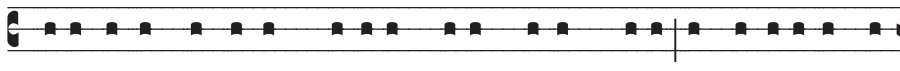
ich żądanie zostało spełnio-ne. Uwolnił im tego, którego się do-

magali, a który za rozruch i zabójstwo był wtrącony do więzienia;

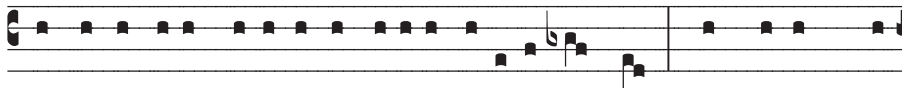
Jezusa zaś zdał na ich wo-lę. Gdy Go wyprowadzi-li, zatrzyma-li

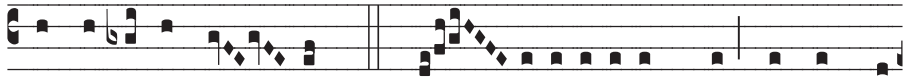
niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na nie-

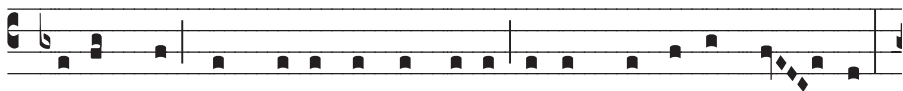
go krzyż, aby go niósł za Je-zu-sem. A szło za Nim mnóstwo ludu,

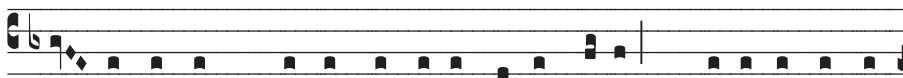
także kobiety, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwró-

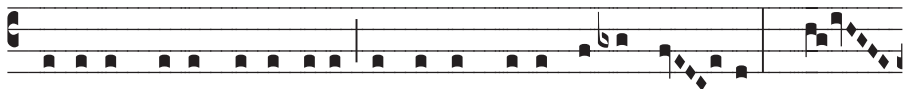
cił się do nich i rzekł: ✠ Cór- ki jerozo- limskie, nie płaczcie

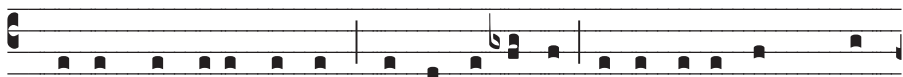
nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dzieć- mi!

O- to bowiem przyjdą dni kiedy mówić będą: Szczęśliwe niepło-

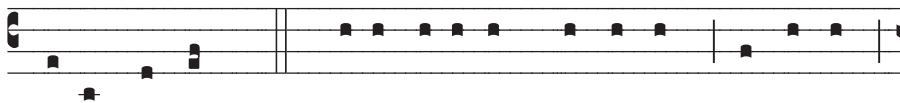
dne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmi- ły. Wte-

dy zaczną wołać do gór, Padnijcie na nas; a do pagórków: Przy-

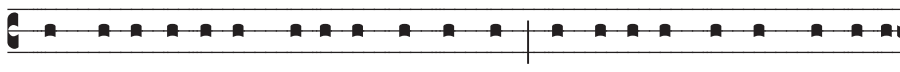
kryj- cie nas! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się

stanie z suchym? **E.** Prowadzono też dwóch innych, złoczyńców,

aby ich z nim stracić. Gdy przyszli na miejsce, zwane Czaszką,

ukrzyżował-i tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej drugiego

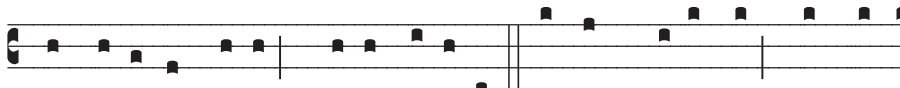
po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił: ✠ Oj- cze, przebacz

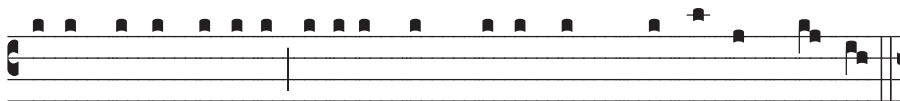
im, bo nie wiedzą, co czynią. **E.** Potem rozdzielili między się-

bie Jego szaty, rzucając losy. A lud stał i patrzył. Lecz członko-

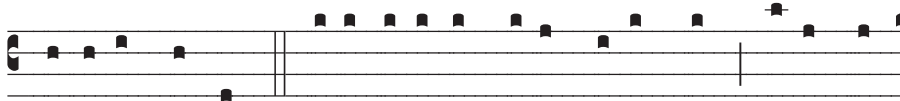
wie Wysokiej Rady drwiąco mówili: **T.** Innych wybawiał, niechże

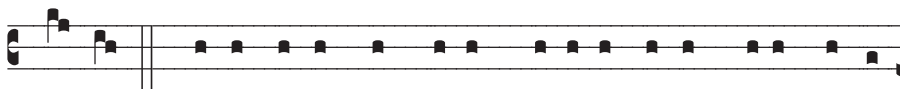
teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bo-żym.

E. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali

Mu ocet, mówiąc: **T.** Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam

sie-bie. **E.** Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i

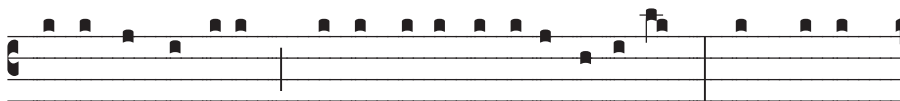
hebrajskim: To jest król żydowski. Jeden ze złoczyńców, których

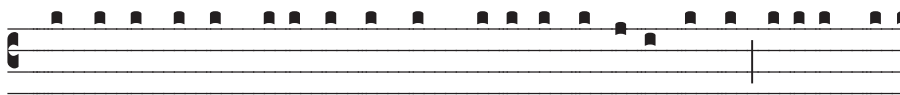
tam powieszono, urągał Mu: **I.** Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wy-

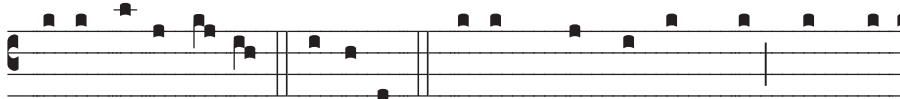
baw więc siebie i nas. **E.** Lecz drugi, karcąc go, rzekł: **I.** Ty nawet

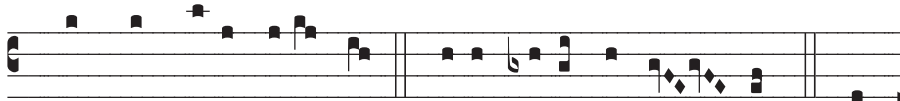
Boga się nie bo-isz, chociaż tę samą karę pono-sisz? My przecież -

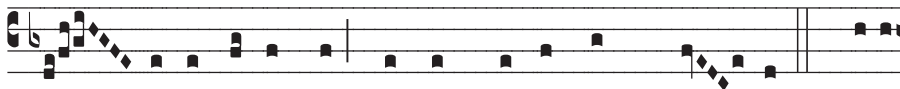
sprawiedliwie, odbieramy bowiem karę za nasze uczynki, ale On nic

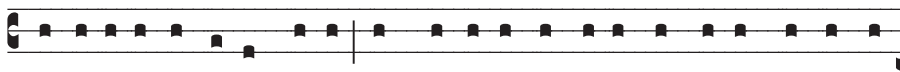
złego nie uczy-nił. **E.** I dodał: **I.** Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyj-

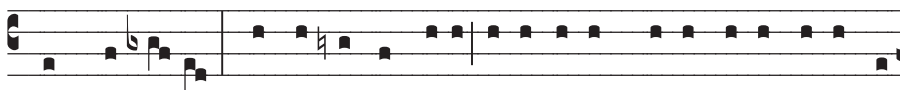
dziesz do swego królestwa. **E.** Jezus mu odpowie- dział: ✠ Za-

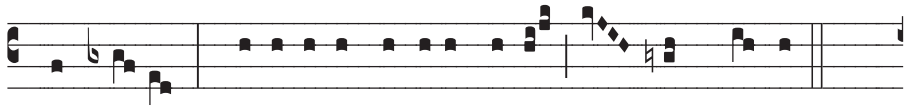
pra- wdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w ra- ju. **E.** Było

już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godzi-

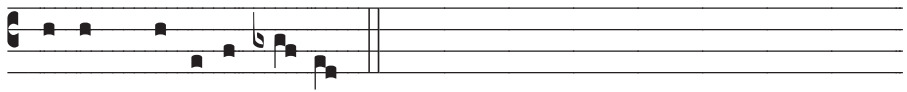
ny dziewią-tej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się

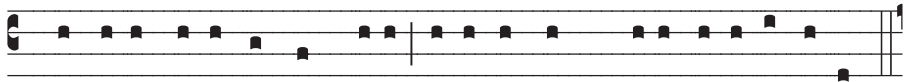
przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem:

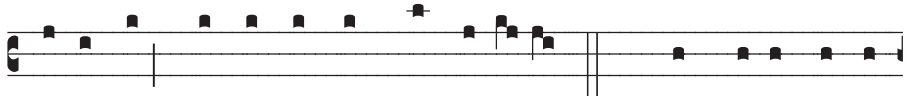
✠ Oj- cze, w Twoje ręce powierzam ducha mojego. **E.** Po tych

słowach wyzionął ducha.
Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

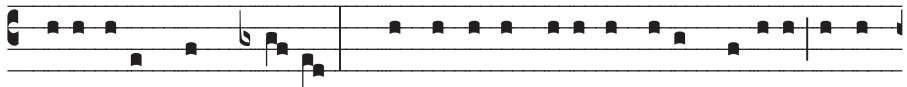
Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu i mówił:

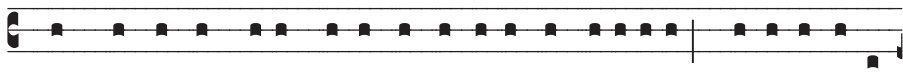
I. Istotnie, człowiek ten był sprawiedliwy. **E.** Wszystkie też Tłupy,

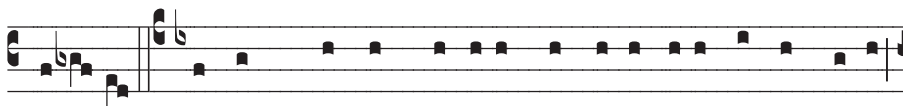
które zbiegły się na to widowisko, gdy zobaczyły, co się działo, wra-

cały bijąc się w piersi. Wszyscy Jego znajomi stali z daleka; a rów-

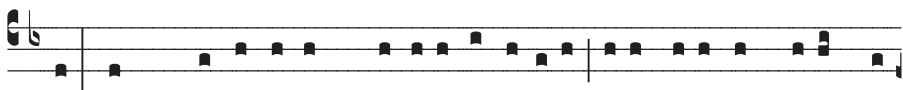
niez niewiasty, które Mu towarzyszyły do Ga-lile-i, przypatrywały

się temu. Był tam człowiek prawy i sprawiedliwy, imieniem Józef,

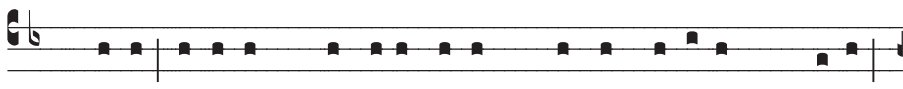
członek Wysokiej Rady. Nie przystał on na ich uchwałę i postępowa-

nie. Był z miasta żydowskiego Arymate- i, i oczekiwał królestwa

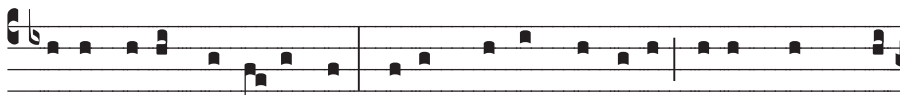
Bożego. On to udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Zdjął je

z krzyża, owinął w płótno i złożył w grobie, wykutym w skale,

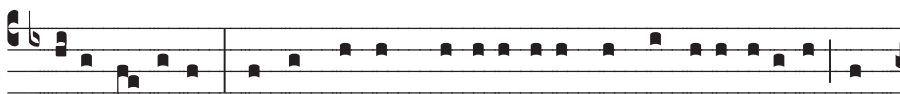
w którym nikt jeszcze nie był pochowany. Był to dzień Przygotowa-

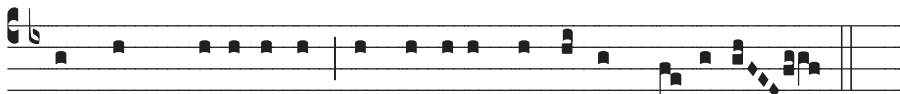
nia i szabat się rozjaśniał. Były przy tym kobiety, które z Nim przy-

zszły z Ga-li-le-i. Obejrzały grób i w jaki sposób zostało złożone

ciało Je-zusa. Po powrocie przygotowały wonności i olejki; lecz

zgodnie z przykazaniem zachowały spoczynek sza-batu.